

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले त्रि-बाटोमा खडा छौ- एकातिर छ दुःखधाम, दोस्रोतिर छ शान्तिधाम र तेस्रोतिर छ सुखधाम, अब निर्णय गर मलाई कता जानु छ?”

प्रश्न:- कुन निश्चयको आधारमा तिमी बच्चाहरू सदा हर्षित रहन सक्छौ?

उत्तर:- सबैभन्दा पहिले निश्चय चाहिन्छ- हामी कसका बनेका छौं! बाबाको बन्नको लागि कुनै वेद शास्त्र आदि पुस्तक पढ्नु पर्ने आवश्यकता छैन। दोस्रो निश्चय चाहिन्छ- हाम्रो कुल सबैभन्दा श्रेष्ठ देवता कुल हो। यो स्मृतिबाट सारा चक्र याद आउँछ। बाबा र चक्रको स्मृतिमा रहनेवाला सदा हर्षित रहन्छ।

गीत:- किसी ने अपना बनाके मुझको...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूलाई त पहिलो खुसी हुन्छ- हामी कसको बनेका छौं! यस्तो भनिदैन- हामी गुरुका बनेका छौं। बन्नु पर्ने हुन्छ बाबाको। शरीर छोडेपछि पनि फेरि पिताको बन्नु पर्छ। यहाँ पनि बाबाको बन्नु छ। वेद-शास्त्र आदि केहीको आवश्यकता छैन। बच्चा पैदा भयो भने पिताले सम्झन्छन्- मेरो सम्पत्तिको यो मालिक हो। सम्बन्धको कुरा छ। तिमी बच्चाहरूलाई पनि थाहा छ- हामी वास्तवमा पहिले पनि पारलौकिक बाबा शिवबाबाको बच्चा हौं। पहिले हामी आत्मा हौं, पछि हामीलाई शरीर मिल्छ। तिमीलाई त शरीर छ। अहिले तिमीलाई बेहदको बाबा मिल्नु भएको छ। उहाँले आएर आफ्नो परिचय दिनु भएको छ। तिमी भन्दछौ- बाबा म हजुरको हुँ र अरू केही सम्बन्ध छैन। बाबाको बच्चा बनेका छौ। उहाँ भन्नुहुन्छ- म कोही गुरु-गोसाईं होइन। बोर्डमा पनि ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको नाम लेखिएको छ भने अवश्य बाबा पनि हुनु पर्छ। लेख्दछौ- हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी हौं, यो सम्बन्ध भयो नि। माता पिताको सम्बन्ध चाहिन्छ। गाउँछन्- तुम मात-पिता हम बालक तेरे.... यो कुरा आत्मालाई मानौं अविनाशी रूपमा याद छ। जब हामी तपाईंको बन्नेछौं तब हामी वर्सा लिनेछौं। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी माता-पिताका बनेका छौं। हामी शिवबाबाको सन्तान हौं, त्यसैले अवश्य बाबा र वर्सा याद आउँछ। तिमीलाई कुनै पुस्तक आदि पढाउँदैन, तिमीलाई केवल निश्चय गराइन्छ। बाबाको बनेको हौ भने अब उहाँलाई याद गर।

बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नाले तिमी यस्तो (लक्ष्मी-नारायण) बन्छौ। कति सहज कुरा छ। विशालबुद्धि हुनु पन्थो नि। अरूले त केही सम्झाउँदैनन्, मात्र आफ्नो कुलको कुरा नै बताउँछन्- हामी कसरी ८४ को चक्रमा आउँछौं। बाँकी वेद, शास्त्र आदि पढ्नबाट पनि तिमीलाई छुटाउनुहुन्छ। बाबालाई नै याद गरिरहुनु छ। यो पनि बुद्धिमा छ- सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ? त्यसको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेर नै तिमी उच्चभन्दा उच्च बन्छौ। स्वर्गको मालिक बन्छौ। तिमीलाई सदैवको लागि हर्षितमुख बनाउँछु। कति सहज कुरा छ। तर फेरि पनि भुलिहाल्छन्। कारण के हो? बच्चाले मात-पितालाई कहिल्यै भुल्दैनन्। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु भन्ने सदैव हर्षित रहनेछौ। जब कुनै दुःख हुन्छ भने बाबालाई नै याद गर्छन्। अवश्य बाबाले सुख दिनु भएको थियो। कसैले दुःख दियो भने भन्छन्- हाय बाबा, हाय भगवान्। हर जन्ममा हाय-हाय गर्दै आएका हौ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई धेरै सहज सम्झाउनुहुन्छ। तिमी स्वस्थ नभए पनि, जति बिरामी भए पनि, सेवा गर्न सक्छौ। जस्तै बिरामीमा मनुष्यलाई भन्छन्- राम-राम भन्नुहोस्। तिमी पनि बिरामीमा फेरि

२०७५ भाद्र ६ बुधवार २२-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

अरूलाई भन- शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। यो अवश्य अरूलाई याद गराउनु पर्छ। मर्ने हालतमा पनि तिमी यो ज्ञान अरूलाई दिन सक्छौ। तपाईं परमात्माको बच्चा हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नुहोस्। शिवबाबा बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले नै वर्सा दिनुहुन्छ। सेवाको सोख छ भने मर्ने समयमा पनि कसैलाई ज्ञान दिनेछौ। यस्तो होइन, हस्पिटलमा भएको बेला मुख बन्द होस्। मुखबाट केही न केही निस्किरहोस्। कति राम्रो अवस्था हुनु पर्छ। बिरामी भएको बेलामा पनि धेरै सेवा गर्न सक्छौ। मित्र-सम्बन्धी आउँछन् उनीहरूलाई पनि भन्नुछ परमात्मालाई याद गर्नुहोस्। उहाँ नै सबैका रक्षा गर्ने हुनुहुन्छ, त्यसैले शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। उहाँ एक हुनुहुन्छ। वर्सा पनि सबैलाई एकबाट मिल्छ। लौकिक सम्बन्धमा वर्सा पुरुषलाई मिल्छ। कन्या हुन् नै १०० ब्राह्मणभन्दा उत्तम। पवित्रलाई दान दिइन्छ। तिमी कन्याहरू सबैभन्दा पवित्र हौ त्यसैले भन्दछन्- हामी कन्या दान दिन्छौं। त्यसलाई ठूलो दान सम्झन्छन्। वास्तवमा त्यो कुनै दान हुँदैन। दान त अहिले तिमी गछौं। भन्दछौ- हामी आफ्नी कन्या शिवबाबालाई दिन्छौं, स्वर्गकी महारानी बन्नको लागि। तर कन्या पनि यस्तो राम्रो पढे लेखेकी हुन्, आफ्नो दैवी कुलकी हुन् जो सम्झाउने बित्तिकै बुझ्छन्। सेवाधारी चाहिन्छ। साना बच्चाहरूलाई त सम्हाल्नु छैन। कसैलाई पनि सम्झाउन धेरै सहज छ- शिवबाबा तिम्रो बेहदको बाबा हुनुहुन्छ। चित्र सामुने होस्। हेर, यिनीहरूले यस्तो सत्ययुगको वर्सा पाइरहेका छन्। यी लक्ष्मी-नारायणलाई वर्सा कहाँबाट मिल्यो? कति सहज कुरा छ त्यसैले बाबाले ठूलो चित्र पनि बनाउन लगाइरहनु भएको छ। अब यो नाटक पूरा हुन्छ। हामीले ८४ जन्मको पार्ट खेल्यौं, अब वापस बाबाको पासमा जानेछौं फेरि नयाँ दुनियाँमा आउनेछौं। हाम्रो बाबा नयाँ दुनियाँका रचयिता हुनुहुन्छ, त्यसको मालिक हामीलाई बनाउनुहुन्छ। तपाईंलाई पनि तरिका बताउनुहुन्छ- बेहदका बाबाबाट सदा सुखको वर्सा कसरी मिल्छ? एक त सम्झाऊ- म आत्मा हुँ, म आत्मा चल्दछु। यो धेरै राम्रो प्राक्टिस (अभ्यास) चाहिन्छ। देह अभिमान टुटोस्, देह-अभिमानिलाई लौकिक सम्बन्ध याद आउँछ। देही-अभिमानिलाई पारलौकिक बाबा नै याद आउँछ। उठ्दा-बस्दा-चल्दा यो बुद्धिमा राख्नु छ- म आत्मा हुँ। बाबाको मतमा चल्नु छ। शिवबाबा मत दिइरहनु भएको छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। मेहनत गर्नु छ। स्वर्गको कुलको बन्छौ! तर थोरैमा खुसी भै नहाल्नु। जान त स्वर्गमा जान्छौ तर पक्का सहोदर बच्चा बन। सहोदर उनैलाई भनिन्छ जसले बापदादालाई नै याद गरिरहन्छन्। अरू कसैको याद आउँछ भने ऊ सौतेलो भयो। धेरै छन् जसलाई दुवै याद आइरहन्छ। यहाँ बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी स्वर्गको वर्सा दिनेवाला। यो पनि कुल हो, त्यो पनि कुल हो। त्यसबाट त दुःख नै मिल्छ। बाँकी अल्पकाल क्षणभंगुर सुखको वर्सा मिल्छ। अब बुद्धिद्वारा जज गर्नु छ- हामी कतातिर गइरहेका छौं र कतातिर जानु पर्ने हो? लौकिक तर्फ वा पारलौकिक तर्फ? बुद्धिले भन्छ- पारलौकिक बाबाको बनेर हामी किन स्वर्गतर्फ नजाने? लौकिक सम्बन्धबाट जीवन छँदै मर्नु छ। पारलौकिक बाबाको बन्नाले स्वर्गको मालिक बन्छौ। यहाँ त नर्कको मालिक बन्छन्। अब आत्माले भन्छ- बुद्धिलाई कहाँ जोड्ने? आफ्नो शान्तिधाम, सुखधाममा जाऔं वा यहाँ जाऔं? वास्तवमा यहाँ जाऔं... यो संकल्प उठ्नु नै हुँदैन। यहाँ त जन्म-जन्मान्तर रहेका छौं। अब त हामी पारलौकिक बाबालाई कहिल्यै छोड्दैनौं।

यहाँ तिमी बच्चाहरू सम्मुख बसेका छौ। तिम्रो लौकिक सम्बन्ध कोही छैन। बुद्धिले भन्छ- हामी त बाबाको साथ मुक्तिधाम शान्तिधाम जाऔं। सबै उठेर यस्तो-यस्तो विचार सागर मन्थन गर्नु पर्छ। बसेपछि

बडो आनन्द आउँछ। अब कतातर्फ जानु पर्छ? नर्कतर्फ किन जाने? यो मायाले धेरै धोका दिन्छ। अहिले त तिमी पासमा लक्ष्य उद्देश्य छ। अहिले तिमीहरू किनारामा छौ, जान्दछौ— यसतर्फ त दुःखै दुःख छ, उस तर्फ २१ जन्मको सुख छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर किनकि मेरो पासमा आउनु छ। मायाले भन्छ— दुनियाँतर्फ जाऊ। कहाँ जाने? बाटो त मिलेको छ। एकातर्फ छ स्वर्गमा जाने बाटो, अर्का तर्फ छ नर्कमा जाने बाटो। त्रि-बाटो हुन्छ नि। तीन बाटोको बीचमा त्रि-बाटो हुन्छ। अब हामी कतातिर जाने? एउटा बाटो छ मुक्तिको, एउटा छ जीवन मुक्तिको र अर्को छ नर्कको। तीन नदीको संगम जस्तै। तीन वाटिकाहरू छन्। एक वाटिकामा हामी छौं। त्रि-बाटोको उदाहरण राम्रो छ। अब कहाँ जाने? नर्कको त विनाश हुनु छ। यहाँ दुःख नै दुःख छ। अहिले हामी त्रि-बाटोमा खडा छौं। पछि त हट्ने छैनौं।

दुःखको गल्लीबाट निकालेर बाबाले त्रिबाटोमा खडा गर्नु भएको छ। दुःखधामको गल्लीबाट त तिमी जन्म-जन्मान्तर पार गरेर आएका छौ। अब बुद्धिले भन्छ— मुक्ति-जीवन मुक्तितिर जाऔं। मुक्तिधाममा सदैवको लागि त बस्नुछैन। यस्तो होइन, हामी पार्ट देखि नै छुटौं, आउँदै नआऔं। पार्टबाट छुट्नु, यस्तो हुन सक्दैन। ड्रामा अनुसार आउँछौ अवश्य। त्यसबेला फेरि लामखुट्टे सदृश्य मर्नेछन्। यति दुःख देखेका छौ भने फेरि यति सुख पनि देख्नु पर्छ। ड्रामामा बाबाले वजन ठीक राख्नु भएको छ, जसको पार्ट नै थोरै छ, उनीहरू एक दुई जन्म मात्रै लिन्छन्, उनीहरू गए। अहिले तिमी त्रि-बाटोमा खडा छौ। त्यो शान्तिधाम, त्यो सुखधाम। यदि शान्तिधाम जान चाहन्छौ भने शान्तिधामलाई याद गर। मुक्तिलाई त याद गर्नुपर्‍यो नि। पछि आउनेहरूलाई मुक्तिधाममा धेरै रहेको कारण मुक्तिधाम नै धेरै याद आउँछ। तिमीहरूलाई जीवन मुक्तिधाम याद आउँछ। स्वर्गमा हामी छिट्टै जाऔं। उनीहरू चाहन्छन् हामी मुक्तिमा रहौं। ठिकै छ, बाबालाई याद गरिराख यसमा पनि कल्याण छ। निर्वाणधाममा रहन चाहन्छ, सुखधाममा आउन चाहँदैन भने यसबाट बुझ्नु पर्छ, यसको पार्ट देखिदैन। तिमीहरू त सुखधाम जान चाहनेहरू त्रि-बाटोमा खडा छौ। पुरुषार्थ गछौं।

मनुष्यहरूलाई तिमी सच्चा योग मन पर्ने छ। ठिक छ, बाबालाई याद गरिराख। चक्रलाई पनि याद गर्ने दरकार छैन। यो ज्ञान सबै धर्म वालाहरूको लागि हो। सम्झन्छन्— ड्रामा अनुसार जसले जति लिएको छ ऊ नै आएर आफ्नो पद लिन्छ। मुक्तिधाम जान चाहन्छौ भने बाबालाई याद गर। यदि सदैव सुखी बनौं भने चाहन्छौ भने वहाँ शान्ति पनि छ, सुख पनि छ। जो जतातिरको हुन्छ उसलाई त्यही वर्सा लिनु छ। सर्वका मुक्ति-जीवन मुक्ति दाता त बाबा हुनुहुन्छ नि। एक दुई जन्म लिने छन् भने यसैमा दुःख पनि देख्नेछन्, सुख पनि देख्नेछन्। जसरी लामखुट्टे जन्म्यो अनि मर्‍यो। त्यसलाई कुनै अमूल्य जीवन भनिदैन। तिमीहरू त सदैव हर्षित रहनेवाला हो। तिमीहरू लाइट हाउस भएर खडा छौ। दुवै मार्ग देखाउन सक्छौ। चाहे मुक्तिधाम जानुहोस्, चाहे जीवन मुक्तिधाम दुवैलाई याद गर्नुहोस्। यसमा शास्त्र आदि पढ्ने कुनै आवश्यकता छैन। कुमारीहरूको लागि त धेरै सहज छ किनकि सिँढी चढेका छैनन्। सानैमा पढ्नु राम्रो हुन्छ किनकि बुद्धि राम्रो हुन्छ। कसैको याद रहँदैन। तिमीहरू सबै कुमारी हो, तिमीहरूले अरू केही गर्नु छैन, केवल पढाइमा लाग, बस, बेडा पार हुन्छ। यी कुरा बेहदको बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ जसले फेरि हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। चित्र पनि छन्, हामीले यस्तो बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पढाइबाट तिमी यस्तै देवता बन्छौ। अब यो खेल पूरा हुन्छ। मनुष्य त घोर अँध्यारोमा छन्। तिमी अहिले उज्यालोमा छौ। बाबाले

आएर निद्राबाट जगाउनु भएको छ। यो बुद्धिलाई, आत्मालाई जगाउनु भयो। बाबा आएर जगाउनुहुन्छ— जाग, सुखधामको लागि पुरुषार्थ गर। जो तिम्रो कुलका हुन्छन् आइरहन्छन्, वृद्धि भइरहन्छ। तिम्रो प्रजा कति धेरै बन्छन्, तिमीहरू हिसाब लगाउन सक्छौ? सक्दैनौ। कसैले कति सुन्छन्, कसैले कति सुनेर जान्छन्। कहाँ हिसाब निकाल्न सक्छन् र? ठूलो माला, सानो माला, धनवान्, प्रजा कसरी बन्छन्, को बन्छन्, त्यो सबै बुद्धिमा छ। मुख्य सूर्यवंशी महाराजा-महारानी को बन्छन्, फेरि चन्द्रवंशी को बन्छ, कति प्रजा बन्नु छ— सबै कुरा तिमीहरूलाई यहाँ बताइन्छ। सारा वृक्ष अथवा धर्महरूको चक्रको बीचबाट कसरी हाँगा-बिगा, पात आदि निस्कन्छन्, अझै पनि पातहरू निस्किरहन्छन्। वहाँ निराकारी दुनियाँ एकदम खाली हुन्छ। फेरि विनाश हुनुपर्‍यो। ठूला लडाईँमा करोडौं मरे होलान्, अनगिन्ती। यहाँ त कति धेरै सकिन्छन्। बाँकी थोरै मात्र सत्ययुगमा आएर राज्य गर्नेछन्। अहिले कति धेरै मनुष्य छन्। अन्न नै यति छैन।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा आउनुहुन्छ नै संगममा। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! शरीर निर्वाह अर्थ कर्म त गर्नु नै छ। हर कुरामा सल्लाह लिदै जाऊ। हर एकको हिसाब-किताब आ-आफ्नो छ। श्रीमत अविनाशी सर्जनबाट लिदै जाऊ। सबैलाई आ-आफ्नो दवाई बताइन्छ। सम्झाइन्छ— यो दुनियाँ समाप्त भइरहेको छ। अब बाबालाई याद गर्‍यौं भने बेडा पार लाग्छ। बाबा आउनु भएको छ नै नर्कको विनाश गरेर स्वको स्थापना गर्न। हामी तपाईँलाई पनि सल्लाह दिन्छौं, श्री श्रीबाट मिलेको श्रीमत हामी तपाईँलाई पनि दिन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यौ भने तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सेवाको सोख राख्नु छ। बिरामी भएको बेलामा पनि बाबाको यादमा रहनु छ र अरूलाई पनि याद दिलाउनु छ। मुखबाट ज्ञान दान गरिरहनु छ।
- २) पक्का सहोदर बच्चा बन्नु छ अर्थात् एक बाबाको नै यादमा रहनु छ। सबै उठेर विचार सागर मन्थन गर्नुछ। अरू कोही पनि याद नआओस्।

वरदानः— स्नेह र भावनाको बन्धनमा भगवानलाई पनि बाँध्ने गायन योग्य भव

भक्तिमार्गमा गायन छ गोपिनीहरूले भगवानलाई पनि बन्धनमा बाँधिदिए। यो हो स्नेह र भावनाको बन्धन, जुन चरित्रको रूपमा गाइन्छ। तिमी बच्चाहरू यतिखेर बेहदको कल्पवृक्षमा स्नेह र भावनाको डोरीले बाबालाई पनि बाँधिदिन्छौ, यसको नै गायन भक्तिमार्गमा चल्यो। बाबा फेरि यसको सट्टामा स्नेह र भावनाको दुवै डोरीलाई दिलतख्तको आसन दिएर झुलाको रूपमा बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ, यही झुलामा सदा झुलिराख।

स्लोगनः— स्वयंलाई हरेक परिस्थितिमा मोल्ड (परिवर्तन) गर्नेहरू नै सच्चा गोल्ड (सुन) हुन्।